

Vägivallajuhtumite tõhusam uurimine

Meede 3.3. Vägivallajuhtumite tõhusam uurimine

ELi ohvrite direktiivi ülevõtmine toob kaasa uued nõuded menetlusele ja süsteemselt teistsuguse lähenemise kannatanu individuaalse hindamise kaudu.

Menetlus kvaliteedi jälgimiseks ja hindamiseks tehakse regulaarselt analüüse, nt uuritakse menetluse ohvrisõbralikkust kannatanu vaatenurgast ja pööratakse tähelepanu perevägivalla juhtumites lepitusmenetluse kasutamise sobivusele. Eraldi keskendutakse õigussüsteemiga kokku puutunud laste kohtlemissüsteemi revisjonile, mis toob kaasa uued lahendused alaealiste õigusrikkumistele reageerimisel. Vägivalla paremaks tõendamiseks tehakse koostööd tervishoiuasutustega, võttes selleks kasutusele eraldi vigastuste talletamise vahendid.

Politseini jõuab palju juhtumeid, mille puhul kuriteokoosseisu ei tuvastata, ent asjaosalised vajavad siiski tuge. Nende toetamiseks tuleb välja töötada alternatiivsed lähenemised nt sotsiaalsüsteemis ja teha teavitustööd selles, milliste juhtumitega pöörduda politsei poole ja kust leiab alternatiivset tuge.^[1] [1]

Eesmärgi täitmiseks on planeeritud järgmised tegevused:

Tegevus 3.3.1. Alaealiste õigusrikkumistele reageerimise revisjon

Tegevus 3.3.2. Kriminaalmenetluses kannatanu individuaalse hindamise kontseptsiooni loomine

Tegevus 3.3.3. Lepitusmenetluse praktika parandamine perevägivalla juhtumites

Tegevus 3.3.4. Perevägivallajuhtumites kriminaalmenetlusele alternatiivsete lähenemiste analüüs

Tegevus 3.3.5. Vägivalla tõendamise tööriistade juurutamine tervishoiuasutustes

Tegevus 3.3.6. Politsei riskiperede ja -isikute andmebaasi arendamine ja haldamine

Tegevus 3.3.7. Raskete paarisuhtevägivalla juhtumite süsteemne analüüs

Tegevus 3.3.8. Kannatanute kohtlemise ja ohvrisõbraliku uurimise analüüs

[1] [2] Surva, L., Ahven, A. (2014). Perevägivalla menetluspraktika: 2011 ja 2013.

Lingid:

[1] https://www.kriminaalpoliitika.rik.ee/et/node/1377/edit#_ftn1

[2] https://www.kriminaalpoliitika.rik.ee/et/node/1377/edit#_ftnref1